

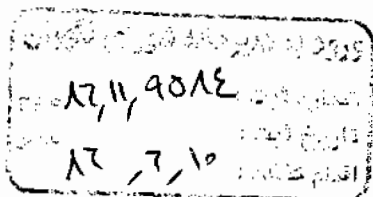
شماره: ۶۴۹/۸۷۳۴۰

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۶/۰۶

پوست:

بسته

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
رئیس

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت جمهوری یونان که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه
علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۸۶/۶/۵ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست
ارسال می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یونان

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یونان مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - ارجاع اختلاف موضوع مواد (۱۲) و (۱۳) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یونان

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یونان که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند،

با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت، با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذارهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذارهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کاررفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر به کار گرفته شود:

الف - اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل حق انتفاع، رهن،

حق حبس یا وثیقه

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها

پ - حقوق مالکیت معنوی

ت - حقوق اعطاء شده توسط قانون یا قراردادی که بین مقامات صالح طرف

متعاقد میزبان و سرمایه‌گذار منعقد شده باشد از جمله حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری

از منابع طبیعی

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذار» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این

موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هریک از طرفهای متعاقد اتباع آن

طرف متعاقد به شمار آیند.

ب - اشخاص حقوقی هریک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف

متعاقد تأسیس شده و مرکز اصلی فعالیت‌های آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار

داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به‌طور قانونی از سرمایه‌گذاری

حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود تسهیلات مالی، عواید

سرمایه‌ای، سود سهام، حق‌الامتیاز و کارمزد.

۴- اصطلاح «قلمرو» به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت هریک از طرفهای متعاقد قرار دارد از جمله دریای سرزمینی و شامل مناطق دریایی که هر طرف متعاقد بر طبق حقوق بین الملل بر آنها حقوق حاکمیت یا صلاحیت اعمال می نماید نیز می شود.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاری

- ۱- هریک از طرفهای متعاقد سرمایه گذاران خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.
- ۲- هریک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری

- ۱- هریک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.
- ۲- هریک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، صدور مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است تسهیل خواهد نمود.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاری

سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر همیشه از رفتار عادلانه و منصفانه و از حمایت کامل و امنیت برخوردار خواهد شد. هر طرف متعاقد اطمینان خواهد داد که در قلمرو آن به مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره مندی یا فروش سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر به هیچ وجه با اقدامات غیرموجه

شماره: ۶۴۹/۸۷۳۴۰

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۶/۰۶

پوست:

بسته

یا تبعیض آمیز لطمه وارد نخواهد شد. عواید ناشی از سرمایه گذاری از همان حمایت سرمایه گذاری اولیه برخوردار خواهد شد.

ماده ۵ - رفتار با سرمایه گذاری

۱- هر طرف متعهد نسبت به سرمایه گذاران طرف متعهد دیگر و سرمایه گذاریهای آنها که در قلمرو آن انجام شده رفتاری اعمال خواهد نمود که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود و سرمایه گذاریهای آنها یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث و سرمایه گذاریهای آنها، هر کدام که مساعدتر باشد، نامساعدتر نباشد.

۲- چنانچه هریک از طرفهای متعهد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه‌ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف رفتار، مزایا یا حقوق خاصی را به سرمایه گذاران کشور ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند، ملزم به اعطاء رفتار، مزایا یا حقوق مزبور به سرمایه گذاران طرف متعهد دیگر نخواهد بود.

ماده ۶ - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعهد و یک سرمایه گذار طرف متعهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۷ - مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هریک از طرفهای متعهد توسط طرف متعهد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت،

مگر آن که اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیرتبعیض آمیز و در مقابل پرداخت خسارت انجام شود.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت یا آگاهی عموم از آن باشد. در صورت تأخیر غیرموجه در پرداخت، جبران خسارت شامل هزینه‌های مربوطه از تاریخ سررسید پرداخت تا تاریخ پرداخت واقعی نیز خواهد شد.

ماده ۸ - زیانها

۱- سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذاری‌های آنها به علت منحصم مسلحانه، انقلاب، حالت اضطراری، آشوب یا سایر وقایع مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث در مورد اعاده مال، پرداخت غرامت، جبران خسارت یا روشهای دیگری حل و فصل نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

۲- بدون لطمه به بند (۱) این ماده، سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد که، در هر یک از موقعیتهای مذکور در بند مزبور، در قلمرو طرف متعاقد دیگر متحمل زیانی ناشی از موارد زیر شوند:

الف - مصادره سرمایه‌گذارهای آنان یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامات طرف اخیر، یا

ب - تخریب سرمایه‌گذارهای آنها یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامات طرف اخیر که ناشی از ضرورت موقعیت نباشد.

بدون تأخیر غیرموجه از اعاده مال یا جبران خسارت عادلانه برخوردار خواهند شد.

ماده ۹ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هریک از طرفهای متعاقد اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات به صورت آزاد و بدون تأخیر انجام شود. این انتقالات شامل موارد زیر است:

الف - عواید

ب - مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری

پ - حق‌الامتیازها و حق‌الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فن‌آوری

ت - مبالغ پرداخت‌شده به موجب مواد (۷) و (۸) این موافقتنامه

ث - اقساط وامهای مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آن‌که از محل عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود.

ج - حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر وجوه دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که از خارج کشور استخدام شده و پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا باشند.

چ - وجوه پرداختی ناشی از حل و فصل اختلافات بر طبق ماده (۱۲).

۲- انتقالات فوق باید به ارزش قابل تبدیل و به نرخ جاری زمان انتقال و براساس مقررات ارزی جاری انجام پذیرد.

۳- سرمایه‌گذار و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر می‌توانند در خصوص چگونگی بازگشت و یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

۴- علی‌رغم مفاد بندهای (۱) تا (۳)، یک طرف متعاقد می‌تواند از طریق اقدامات منصفانه، غیرتبعیض‌آمیز و با حسن نیت به منظور حمایت از حقوق طلبکاران یا اطمینان از رعایت قوانین و مقررات مربوط به ضوابط انتقال یا اطمینان از ایفای تعهدات مالی یا در رابطه با تخلفات کیفری، قرارها یا احکام دادرسی‌های اداری و کیفری از انتقالات جلوگیری

نماید مشروط به این که اعمال این اقدامات به عنوان وسیله ای برای اجتناب از ایفای تعهدات یا تکالیف موضوع این موافقتنامه مورد استفاده قرار نگیرد.

ماده ۱۰ - جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چهارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:

الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود.

پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر براساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاریهای اعمال می شود که قبل و نیز بعد از لازم الاجراء شدن آن توسط سرمایه گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر، برطبق قوانین و مقررات طرف اخیر انجام شده باشد، مشروط به این که چنانچه قوانین و مقررات مربوطه طرف متعاقد میزبان مقرر نماید، توسط مراجع صلاحیتدار آن طرف متعاقد به تصویب رسیده باشد. اما این موافقتنامه در مورد اختلافاتی که قبل از لازم الاجراء شدن آن ایجاد شده اعمال نمی شود.

مرجع صلاحیتدار در جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران یا مرجع دیگری است که جانشین آن شود.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر

۱ - چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه گذاری بروز کند، طرفهای اختلاف در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲ - چنانچه این اختلاف ظرف مدت شش ماه از تاریخ اطلاعیه درخواست حل و فصل، دوستانه حل و فصل نشود، سرمایه گذار مربوط می تواند اختلاف را به دادگاههای صالح یا داوری طرف متعاقد میزبان یا به داوری بین المللی ارجاع نماید. هرگاه سرمایه گذار اختلاف را به محکمه صلاحیتدار طرف متعاقد میزبان یا به داوری بین المللی ارجاع دهد، این انتخاب نهایی خواهد بود.

۳ - هرگاه اختلاف به داوری بین المللی ارجاع شود، سرمایه گذار مربوط می تواند اختلاف را ارجاع نماید به:

الف - مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری که به موجب کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر که در تاریخ ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی (برابر با ۱۳۴۳/۱۲/۲۸ هجری شمسی) در واشنگتن برای امضاء مفتوح شده تشکیل گردیده است، چنانچه تا به محض این که هر دو طرف متعاقد به کنوانسیون مذکور پیوسته باشند، هر طرف متعاقد بدین وسیله موافقت خود را نسبت به این شیوه داوری اعلام می دارد، یا

ب - دیوان داوری موردی بر طبق قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین المللی (آنسترال)، یا

پ - هر داوری بین المللی یا دیوان داوری موردی دیگری که طرفین اختلاف در مورد آن توافق نمایند.

۴- رأی داور قطعی و برای طرفهای اختلاف لازمالاتباع خواهد بود.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات بین طرفهای متعاقد در خصوص اجراء یا تفسیر این موافقتنامه، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد.

۲- چنانچه اختلاف ظرف مدت شش ماه از شروع مذاکرات به نحو مذکور حل و فصل نشود، بنا به درخواست هر طرف متعاقد و با رعایت قوانین و مقررات آن ضمن ارسال یک اطلاعیه کتبی برای طرف متعاقد دیگر به دیوان داور ارجاع خواهد شد.

۳- چنانچه اختلاف به دیوان داور ارجاع شود، دیوان مذکور برای هر مورد بدین روش تشکیل خواهد شد: هر طرف متعاقد یک داور انتخاب خواهد کرد و این دو داور تبعه یک کشور ثالث را که با تأیید دوطرف متعاقد به عنوان سرداور تعیین می شود انتخاب می نمایند. داورها ظرف مدت دو ماه و سرداور ظرف مدت چهار ماه از تاریخ دریافت درخواست داور انتخاب خواهند شد.

۴- چنانچه ظرف مهلت های مقرر در بند (۳) این ماده انتخابهای لازم صورت نگرفته باشد، هر طرف متعاقد می تواند در صورت نبودن توافق دیگری، از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که انتخابهای لازم را به عمل آورد. چنانچه رئیس دیوان تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد یا از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از معاون رئیس و اگر او نیز تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد یا به گونه دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد دیوان که تبعه هریک از طرفهای متعاقد نباشد درخواست خواهد شد که انتصابات لازم را به عمل آورد. در هر صورت سرداور باید تابعیت کشوری را داشته باشد که با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۵- دیوان داوری شیوه رسیدگی خود و محل داوری را تعیین خواهد کرد، مگر این که طرفهای متعاقد به نحو دیگری تصمیم بگیرند. دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد نمود. این رأی قطعی و برای طرفهای متعاقد لازم‌الاتباع است.

۶- هر طرف متعاقد هزینه داور منتخب خود و حضور خود در رسیدگی داوری را خواهد پرداخت. هزینه سرداور و سایر هزینه‌ها توسط طرفهای متعاقد به‌طور مساوی پرداخت خواهد شد. در هر صورت دیوان داوری می‌تواند در رأی خود مقرر نماید که نسبت بیشتری از هزینه‌ها توسط یکی از دو طرف متعاقد پرداخت شود و این رأی برای هر دو طرف متعاقد لازم‌الاتباع خواهد بود.

ماده ۱۴- اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه توسط هر طرف متعاقد به تصویب خواهد رسید. این موافقتنامه سی روز پس از آخرین اطلاعیه یک طرف متعاقد که توسط آن به طرف متعاقد دیگر اطلاع دهد که تشریفات لازم قانونی آن برای لازم‌الاجراء شدن موافقتنامه به پایان رسیده است لازم‌الاجراء می‌شود.

۲- این موافقتنامه برای مدت ده سال لازم‌الاجراء خواهد بود. پس از مدت مزبور موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند مگر آن که یکی از طرفهای متعاقد حداقل یک سال قبل از خاتمه مدت اولیه اعتبار یا فسخ آن عدم تمایل خود به ادامه آن را به‌طور کتبی به اطلاع طرف دیگر برساند.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه‌گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود. این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، یونانی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهد بود. در صورت اختلاف در متون، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

این موافقتنامه در آتن در تاریخ ۱۳ مارس ۲۰۰۲ میلادی مطابق با ۲۲ اسفندماه ۱۳۸۰ هجری شمسی به امضاء نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری یونان رسید.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری یونان	دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ پنجم شهریورماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حداد عادل
رئیس مجلس شورای اسلامی